

№ 456 від «10» травня 2019 року

**В.о. Голови Комітету Верховної Ради України
з питань паливно-енергетичного комплексу,
ядерної політики та ядерної безпеки
ДОМБРОВСЬКОМУ О. Г.**

**Голові Комітету Верховної Ради України
з питань будівництва, містобудування і
житлово-комунального господарства
СКУРАТОВСЬКОМУ С. І.**

копія:

**Віце-прем'єр-міністру – Міністру
регіонального розвитку, будівництва та
ЖКГ України
ЗУБКУ Г. Г.**

**Голові Державного агентства з
енергоефективності та
енергозбереження України
САВЧУКУ С. Д.**

Вельмишановний Олександрє Георгійовичу!

Цим листом Біоенергетична Асоціація України засвідчує Вам повагу та висловлює свої пропозиції та зауваження до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» щодо вдосконалення механізму формування та встановлення тарифів на теплову енергію, у тому числі вироблену з використанням альтернативних джерел енергії» (далі – законопроект), що був зареєстрований у Верховній Раді України за №10242 від 23.04.2019 р.¹, та повідомляє наступне.

1. Положення законопроекту щодо уточнення повноважень Кабінету Міністрів України, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування (далі - ОМС) та НКРЕКП у сфері теплопостачання (зміни до статей 10, 12, 13, 16 ЗУ «Про теплопостачання») **заслужують на підтримку**, оскільки чітко визначають повноваження ОМС та НКРЕКП встановлювати тарифи на теплову енергію суб'єктам господарювання, що є ліцензіатами відповідних органів, а також методики (порядки) формування тарифів, на основі яких розраховуються та встановлюються тарифи.

¹ http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=65842

Позитивним вважаємо також поширення «принципу 0,9» для встановлення тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням альтернативних джерел енергії (далі - АДЕ) на **категорію «інші споживачі»**, оскільки, як правило, виробники теплової енергії з АДЕ продають її не лише бюджетним установам і населенню, а й іншим споживачам, однак сьогодні змушені розраховувати тарифи для них не за «принципом 0,9», а згідно інших порядків (методик), що затверджені КМУ чи НКРЕКП. У випадку прийняття законопроекту формування тарифів на теплову енергію з АДЕ для всіх категорій споживачів буде здійснюватися однаково, що полегшить роботу виробників тепла з АДЕ.

Підтримуємо також пропозицію надати виробникам тепла з АДЕ **можливість вибору процедури формування тарифів** на теплову енергію з АДЕ – за «принципом 0,9» або згідно порядків формування тарифів на теплову енергію, що затверджені КМУ чи НКРЕКП, якщо розрахований за «принципом 0,9» розмір тарифів на теплову енергію не відповідає рівню економічно обґрунтованих витрат. Це надасть змогу подолати проблему занижених тарифів у деяких виробників тепла з АДЕ. Однак, в такому випадку пропонуємо частину 9 статті 20¹ доповнити положенням про те, що виробники теплової енергії з АДЕ не зобов'язані подавати розрахунок економічно обґрунтованих витрат, якщо формують тарифи за «принципом 0,9». Це захистить виробників тепла з АДЕ від можливих вимог подавати в ОМС розрахунки собівартості, і доводити, що тариф 90 відсотків від діючого чи середньозваженого тарифу на теплову енергію покриває економічно обґрунтовані витрати (п. 15 Порівняльної таблиці Додатку до цього Листа).

2. Разом з тим, звертаємо увагу, що окремі положення законопроекту **можуть негативно вплинути на виробників тепла з АДЕ**. Зокрема, пропозиція законопроекту виключити повноваження ОМС щоквартально переглядати за власною ініціативою та/або за зверненням суб'єкта господарювання тарифи на теплову енергію з АДЕ, призведе до того, що виробники тепла з АДЕ матимуть змогу переглядати тариф в сторону підвищення тільки один раз на рік. Вважаємо, що це погіршить становище виробників тепла з АДЕ, у зв'язку з чим пропонуємо не виключати абзац 9 статті 13 ЗУ «Про теплопостачання» (п. 3 Порівняльної таблиці). Крім того, у законопроекті частиною 10 статті 20¹ суб'єктів господарювання зобов'язано подавати заяви про перегляд тарифів на теплову енергію з АДЕ у разі, якщо оприлюднений Держенергоефективності середньозважений тариф є меншим за діючий тариф. **Вважаємо, що покладати таке зобов'язання є неприпустимим, оскільки виробники тепла з АДЕ матимуть змогу переглядати тариф лише у сторону зменшення**. При цьому, ні зобов'язання, ні можливості звернення у випадку збільшення тарифу законопроектом не передбачено. Це призведе до обов'язкового перегляду тарифів раз на квартал, навіть при незначних змінах середньозваженого тарифу, що збільшить адміністративне навантаження на виробників та ОМС. Крім того, запропонована норма викладена некоректно і може спричинити неоднозначне тлумачення (п. 14 і 16 Порівняльної таблиці).

3. Пропонуємо розглянути можливість внесення змін до законопроекту, зокрема до частини 1 статті 20¹, **та змінити порядок розрахунку тарифів на теплову енергію з АДЕ**. Так, згідно чинної частини 4 статті 20 ЗУ «Про теплопостачання» розрахунок здійснюється на рівні 90 відсотків діючого для суб'єкта господарювання тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу. Пропонуємо видалити вимогу використання «газового» тарифу та передбачити, що розрахунок тарифу на теплову енергію з АДЕ здійснюватиметься на рівні 90 відсотків від діючого тарифу на теплову енергію суб'єкта господарювання незалежно від того, яке паливо використовується, оскільки практично вимога використання «газового» тарифу призводить до того, що більшість виробників не можуть застосувати частину 4 статті 20 ЗУ «Про теплопостачання» через те, що у них відсутній «газовий» тариф, так як вони використовують і інші види палива. У разі внесення запропонованих змін, зазначена норма сприятиме тому, що більше виробників зможуть розрахувати тариф за «принципом 0,9», оскільки лише «газові» тарифи має невелика кількість виробників (п. 8 і 9 Порівняльної таблиці).

4. Пропонуємо також доповнити статтю 20¹ новою частиною, в якій врегулювати випадок, коли виробник теплової енергії з АДЕ здійснює її продаж ТКЕ, оскільки **відсутність такого положення сьогодні фактично блокує продаж тепла з АДЕ теплопостачальним організаціям**, навіть якщо вони погоджуються його купити. На нашу думку, для таких випадків тариф на виробництво теплової енергії з АДЕ повинен розраховуватися на рівні 90 відсотків тарифу на теплову енергію цього ТКЕ, незалежного від того, яке паливо ним використовується, за мінусом його тарифу на транспортування та постачання теплової енергії. Це розширить можливості застосування «принципу 0,9» та призведе до більш обґрунтованого тарифу на виробництво теплової енергії з АДЕ, оскільки він буде прив'язаний не до середньозваженого тарифу по області, а до тарифу відповідного ТКЕ, що купує тепло (п. 10 Порівняльної таблиці).

5. Звертаємо увагу, що законопроектом пропонується виключити із ЗУ «Про теплопостачання» принцип «мовчазної згоди» для встановлення тарифів на тепло з АДЕ, **що на нашу думку є неприпустимим, оскільки призведе до обмеження прав виробників порівняно з тими, що вони мають зараз**. Адже у випадку, якщо ОМС не встановлює тариф на теплову енергію, виробник за дією цього принципу, має право застосовувати розрахований тариф, а не продовжувати працювати з неперерахованим тарифом. Для покращення дії цього принципу пропонуємо доповнити Закон України «Про теплопостачання» виділеними словами «Копія заяви (опису документів) з відміткою про дату їх надходження є підтвердженням подання уповноваженому органу заяви та розрахунків розміру тарифу, **та встановлення уповноваженим органом відповідного розміру тарифу. Суб'єкт господарювання має право застосовувати встановлений тариф через 30 календарних днів після дати отримання заяви уповноваженим органом**». До цієї дати пропонуємо також прив'язати і обов'язок суб'єкта господарювання повідомити споживачів про зміну

тарифів у строк, що не перевищує 15 днів, з посиланням на подану заяву з відміткою про дату її надходження (п. 19 Порівняльної таблиці).

6. Щодо пропозиції стосовно виключення абзацу 8 статті 13 ЗУ «Про теплопостачання», а саме повноваження ОМС **щоквартально оприлюднювати** встановлені для всіх категорій споживачів тарифи на теплову енергію з АДЕ, зазначаємо наступне. Це повноваження ОМС було надано Законом № 1959-VIII від 21.03.2017 р. і направлене на підвищення прозорості та обізнаності потенційних виробників теплової енергії з АДЕ щодо тарифів на теплову енергію, що вже встановлені виробникам на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці. Вважаємо, що причини для виключення повноваження ОМС щодо оприлюднення встановлених тарифів на теплову енергію з АДЕ відсутні, натомість таке виключення не сприятиме збільшенню кількості виробників теплової енергії з АДЕ та заміщенню використання природного газу при виробництві теплової енергії (п. 2 Порівняльної таблиці).

7. Щодо пропозиції, наведеної у пункті 6 розділу I законопроекту, а саме нової редакції частини 3 статті 20 ЗУ «Про теплопостачання», якою передбачено, що тарифи визначаються згідно з порядками формування тарифів, затвердженими КМУ або НКРЕКП, вважаємо, що при такому формулюванні не враховано, що тариф на теплову енергію, в тому числі на її виробництво з АДЕ, визначається згідно статті 20 чинного ЗУ «Про теплопостачання» (або статті 20¹ законопроекту), **що може бути використано проти встановлення тарифу за «принципом 0,9»**. Аналогічне зауваження стосується запропонованих змін до абзацу 18 статті 1 ЗУ «Про теплопостачання», а саме до визначення терміну тариф (ціна) на теплову енергію. У зв'язку з цим, пропонуємо зазначені абзаци законопроекту доповнити словами «або в порядку, передбаченому цим Законом» (п.1 та 4 Порівняльної таблиці).

8. Щодо пропозиції, наведеної у пункті 6 розділу I законопроекту, а саме нової редакції частини 5 статті 20 ЗУ «Про теплопостачання», якою передбачено, що суб'єкти господарювання здійснюють розрахунок розмірів тарифів і подають його органам, уповноваженим встановлювати тарифи, з урахуванням вимог нормативно-правових актів, які врегульовують питання забезпечення дотримання принципів відкритості, прозорості, гласності, врахування громадської думки та доступності процесу прийняття уповноваженим органом рішення щодо встановлення тарифів на теплову енергію. Вважаємо, що в законі не зазначено, як буде реалізовуватися «дотримання принципів відкритості, прозорості, гласності, врахування громадської думки». Це може призвести до свавілля органів місцевого самоврядування в будь-якій формі, наприклад, скликання громади для обговорення тарифів або наполягання на поданні додаткових розрахунків (п. 5 Порівняльної таблиці).

9. Щодо пропозиції, наведеної у пункті 6 розділу I законопроекту, а саме нової редакції частини 11 статті 20 ЗУ «Про теплопостачання», якою передбачено, що у разі прийняття уповноваженим органом рішення про зміну тарифів на теплову енергію суб'єкт господарювання у строк, що не перевищує 15 днів з дати введення тарифів у дію, повідомляє про це споживачам з посиланням на рішення відповідних органів. З

метою уникнення дублювання положень Закону пропонуємо об'єднати частину 11 статті 20 та частину 14 статті 20¹ законопроекту (п. 6 і 18 Порівняльної таблиці).

10. Щодо пропозиції, наведеної у пункті 6 розділу I законопроекту, а саме нової редакції частини 13 статті 20 ЗУ «Про теплопостачання», якою передбачено, що спори щодо формування та встановлення тарифів на теплову енергію розв'язуються в судовому порядку. Пропонуємо не змінювати формулювання цієї частини, зокрема не вживати слово «розв'язуються», оскільки в процесуальному законодавстві словосполучення «вирішення спорів» є загальноживаним, а підстава змінювати цю частину відсутня (п. 7 Порівняльної таблиці).

11. Щодо формулювання частин 5-7 статті 20¹ ЗУ «Про теплопостачання», в якій замінено положення про період розрахунку та оприлюднення Держенергоефективності середньозважених тарифів на теплову енергію з АДЕ. Вважаємо, що звітний період – це поняття, що застосовується в податковому законодавстві, яке в свою чергу класифікує такі звітні періоди. В даному випадку, чинна редакція і так чітка і зрозуміла («щокварталу»), та не потребує уточнення. Крім того, пропонуємо уточнити строки подання інформації ОМС (п. 11-13 Порівняльної таблиці).

12. Щодо пропозиції, наведеної у пункті 8 розділу I законопроекту, а саме покладення на суб'єктів господарювання у сфері теплопостачання обов'язку надавати галузеву звітність НКРЕКП, а також ОМС та ОДА, пропонуємо уточнити, що ці обов'язки поширюються лише на ліцензіатів НКРЕКП, оскільки ліцензіати ОДА не підзвітні НКРЕКП (п. 20 Порівняльної таблиці).

Проблеми реалізації статті 20 чинного Закону України «Про теплопостачання», що пов'язані із застосуванням тарифів на теплову енергію з АДЕ, на нашу думку, значною мірою спричинені тим, що Порядок формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, послуги з постачання теплової енергії і постачання гарячої води, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 1 червня 2011 р. № 869 та Постановою НКРЕКП від 24 березня 2016 року № 377, не приведені у відповідність із чинною статтею 20 Закону України «Про теплопостачання». У зв'язку з цим, вважаємо, що після внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» вкрай необхідно привести Постанову №869 та Постанову №377 у відповідність із Законом України «Про теплопостачання».

Просимо врахувати зауваження та пропозиції Біоенергетичної Асоціації України до Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» щодо вдосконалення механізму формування та встановлення тарифів на теплову енергію, у тому числі вироблену з використанням альтернативних джерел енергії».

**З повагою,
Голова Правління
Біоенергетичної Асоціації України**

Гелетуша Г. Г.

Додаток до Листа БАУ від «10» травня 2019 року №456

Порівняльна таблиця до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» щодо вдосконалення механізму формування та встановлення тарифів на теплову енергію, у тому числі вироблену з використанням альтернативних джерел енергії»

№ п/п	№абзацу у статті проекту Закону	Проект Закону	Пропозиції БАУ
Стаття 1. Визначення термінів			
1.	18	тариф (ціна) на теплову енергію – грошовий вираз витрат на виробництво, транспортування, постачання одиниці теплової енергії з урахуванням рентабельності, інвестиційної та інших складових, що визначаються згідно із порядками формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затвердженими Кабінетом Міністрів України, або порядками (методиками) формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затвердженими національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до їх повноважень, визначених законом;	тариф (ціна) на теплову енергію – грошовий вираз витрат на виробництво, транспортування, постачання одиниці теплової енергії, що визначаються з урахуванням рентабельності, інвестиційної та інших складових згідно із порядками формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затвердженими Кабінетом Міністрів України, або порядками (методиками) формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затвердженими національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до їх повноважень, визначених законом, або в порядку, передбаченому цим Законом;
Стаття 13. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері теплопостачання			
2.	8	виключено	щоквартальне оприлюднення встановлених для всіх категорій споживачів тарифів на теплову енергію, що виробляється на установках з використанням альтернативних джерел енергії (крім теплоелектроцентралей, теплоелектростанцій, атомних електростанцій та когенераційних установок);
3.	9	виключено	перегляд за власною ініціативою та/або за зверненням суб'єкта господарювання тарифів на теплову енергію, що виробляється на установках з використанням альтернативних джерел енергії (крім теплоелектроцентралей, теплоелектростанцій, атомних електростанцій та когенераційних установок), але не більше одного разу на квартал;
Стаття 20. Загальні засади формування та встановлення тарифів на теплову енергію			

4.	3	Тарифи на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання визначаються згідно з порядками формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затвердженими Кабінетом Міністрів України, або порядками (методиками) формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затвердженими національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до їх повноважень, визначених законом.	Тарифи на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання визначаються згідно з порядками формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затвердженими Кабінетом Міністрів України, або порядками (методиками) формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затвердженими національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до їх повноважень, визначених законом, або в порядку, передбаченому цим Законом.
5.	5	Суб'єкти господарювання у сфері тепlopостачання здійснюють розрахунок розмірів тарифів на теплову енергію, у тому числі на її виробництво, транспортування та постачання, і подають його органам, уповноваженим встановлювати тарифи, з урахуванням вимог нормативно-правових актів, які врегульовують питання забезпечення дотримання принципів відкритості, прозорості, гласності, врахування громадської думки та доступності процесу прийняття уповноваженим органом рішення щодо встановлення тарифів на теплову енергію.	Виключити
6.	11	У разі прийняття уповноваженим органом рішення про зміну тарифів на теплову енергію суб'єкт господарювання у строк, що не перевищує 15 днів з дати введення тарифів у дію, повідомляє про це споживачам з посиланням на рішення відповідних органів.	У разі прийняття уповноваженим органом рішення про зміну тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання суб'єкт господарювання у строк, що не перевищує 15 днів з дати введення тарифів у дію, повідомляє про це споживачам з посиланням на рішення відповідних органів.
7.	13	Спори щодо формування та встановлення тарифів на теплову енергію розв'язуються в судовому порядку.	Спори щодо формування та встановлення тарифів на теплову енергію вирішуються в судовому порядку.
Стаття 20¹. Особливості формування та встановлення тарифів на теплову енергію, її виробництво для суб'єктів господарювання, що виробляють теплову енергію на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки			
8.	1	Розміри тарифів на теплову енергію для суб'єктів господарювання, що здійснюють її виробництво на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, для потреб населення, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також інших споживачів розраховуються на рівні 90 відсотків діючого для суб'єкта господарювання тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів. У разі відсутності для	Розміри тарифів на теплову енергію для суб'єктів господарювання, що здійснюють її виробництво на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, для потреб населення, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також інших споживачів розраховуються на рівні 90 відсотків діючого для суб'єкта господарювання тарифу на теплову енергію вироблену з використанням природного газу , для потреб відповідної категорії споживачів. У разі відсутності для

		суб'єкта господарювання встановленого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, потреб населення, а також інших споживачів розміри тарифів на теплову енергію визначаються на рівні 90 відсотків середньозваженого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів.	суб'єкта господарювання встановленого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, потреб населення, а також інших споживачів розміри тарифів на теплову енергію визначаються на рівні 90 відсотків середньозваженого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів.
9.	2	Розміри тарифів на виробництво теплової енергії для потреб населення, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також інших споживачів розраховуються для суб'єктів господарювання, що здійснюють виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, як різниця між тарифом на теплову енергію, визначеним відповідно до частини першої цієї статті, і тарифами на транспортування та постачання теплової енергії, що приймаються на рівні діючих для суб'єкта господарювання тарифів на транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів. У разі відсутності для суб'єкта господарювання встановлених тарифів на транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів тарифи на транспортування та постачання теплової енергії приймаються на рівні середньозважених тарифів на транспортування та постачання теплової енергії.	Розміри тарифів на виробництво теплової енергії для потреб населення, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також інших споживачів розраховуються для суб'єктів господарювання, що здійснюють виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, як різниця між тарифом на теплову енергію, визначеним відповідно до частини першої цієї статті, і тарифами на транспортування та постачання теплової енергії, що приймаються на рівні діючих для суб'єкта господарювання тарифів на транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів. У разі відсутності для суб'єкта господарювання встановлених тарифів на транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів тарифи на транспортування та постачання теплової енергії приймаються на рівні середньозважених тарифів на транспортування та постачання теплової енергії.
10.		Відсутня	Розміри тарифів на виробництво теплової енергії для потреб населення, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, а також для потреб інших споживачів для суб'єктів господарювання, що виробляють теплову енергію на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, та здійснюють або мають намір здійснювати її продаж теплопостачальній організації, розраховуються як різниця між тарифом, визначеним на рівні 90 відсотків діючого тарифу на теплову енергію

			теплопостачальної організації для потреб відповідної категорії споживачів і тарифами на транспортування та постачання теплової енергії, що приймаються на рівні діючих для теплопостачальної організації тарифів транспортування та постачання теплової енергії для потреб відповідної категорії споживачів. У разі відсутності у теплопостачальної організації встановлених тарифів на транспортування та постачання теплової енергії для потреб відповідної категорії споживачів тарифи на транспортування та постачання теплової енергії приймаються на рівні середньозважених тарифів на транспортування та постачання теплової енергії.
11.	5	Органи місцевого самоврядування подають інформацію про встановлені тарифи на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для всіх категорій споживачів до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій для її узагальнення та подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива.	Органи місцевого самоврядування щокварталу, до 1 числа останнього місяця кожного кварталу, подають інформацію про встановлені тарифи на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для всіх категорій споживачів до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій для її узагальнення та подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива.
12.	6	Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації щокварталу до 10 числа останнього місяця звітнього періоду подають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, відповідну інформацію для розрахунку середньозваженого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, інших споживачів, а також тарифів на транспортування та постачання теплової енергії.	Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації щокварталу до 10 числа останнього місяця кожного кварталу подають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, відповідну інформацію для розрахунку середньозваженого тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, інших споживачів, а також тарифів на транспортування та постачання теплової енергії.
13.	7	Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-	Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-

		енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, щокварталу до 25 числа останнього місяця звітного періоду розраховує та оприлюднює середньозважені тарифи на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, інших споживачів, а також тарифи на транспортування та постачання теплової енергії.	енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, щокварталу, до 25 числа останнього місяця кожного кварталу розраховує та оприлюднює середньозважені тарифи на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, інших споживачів, а також тарифи на транспортування та постачання теплової енергії.
14.	8	Середньозважені тарифи на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, інших споживачів, а також тарифи на транспортування та постачання теплової енергії, опубліковані на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, 25 числа останнього місяця кожного кварталу використовуються суб'єктами господарювання, що здійснюють виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, виключно для розрахунку тарифу на теплову енергію, тарифу на виробництво теплової енергії згідно з вимогами частин першої та другої цієї статті.	Середньозважені тарифи на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, інших споживачів, а також тарифи на транспортування та постачання теплової енергії, опубліковані на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, 25 числа останнього місяця кожного кварталу використовуються суб'єктами господарювання, що здійснюють виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, для розрахунку тарифу на теплову енергію, тарифу на виробництво теплової енергії згідно з вимогами частин першої-третьої цієї статті на наступний квартал.
15.	9	Для встановлення тарифу на теплову енергію, тарифу на виробництво теплової енергії суб'єкт господарювання, що здійснює виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, подає органу, уповноваженому встановлювати такі тарифи, заяву із зазначенням розміру тарифу, розрахованого відповідно до частин першої та другої цієї статті.	Для встановлення тарифу на теплову енергію, тарифу на виробництво теплової енергії суб'єкт господарювання, що здійснює виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, подає органу, уповноваженому встановлювати такі тарифи, заяву із зазначенням розміру тарифу, розрахованого відповідно до частин першої-третьої цієї статті, при цьому розрахунок розміру економічно обґрунтованих витрат на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії не подається.
16.	10	Суб'єкт господарювання зобов'язаний подати заяву про перегляд розміру раніше встановленого для нього тарифу на теплову	Виключити

		енергію у разі, якщо оприлюднений центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, середньозважений тариф є меншим за діючий тариф.	
17.	11	У разі коли розрахований згідно з вимогами частин першої та другої цієї статті розмір тарифів на теплову енергію, її виробництво не відповідає рівню економічно обґрунтованих витрат, понесених на виробництво теплової енергії, суб'єкт господарювання може сформувавши такі тарифи відповідно до порядків формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затверджених Кабінетом Міністрів України, або порядків (методик) формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затверджених національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до їх повноважень, визначених законом.	У разі, якщо розрахований згідно з вимогами частин першої-третьої цієї статті розмір тарифів на теплову енергію, її виробництво не відповідає рівню економічно обґрунтованих витрат, понесених на виробництво теплової енергії, суб'єкт господарювання може сформувавши такі тарифи відповідно до порядків формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затверджених Кабінетом Міністрів України, або порядків (методик) формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, затверджених національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до їх повноважень, визначених законом.
18.	14	У разі прийняття уповноваженим органом рішення про зміну тарифів на теплову енергію, її виробництво суб'єкт господарювання у строк, що не перевищує 15 днів з дати введення тарифів у дію, повідомляє про це споживачам з посиланням на рішення відповідних органів.	Виключити
19.		Пункт виключено повністю	Якщо уповноважений орган протягом 30 календарних днів з дня надходження заяви не встановлює розмір тарифу, розрахованого відповідно до частини першої - третьої цієї статті, або не надає вмотивовану відмову у його встановленні, вважається, що суб'єкту господарювання, що здійснює виробництво теплової енергії на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, теплоелектростанції та когенераційні установки, встановлено розмір тарифу, розрахований таким суб'єктом господарювання відповідно до частини першої – третьої цієї статті та поданий у заяві. Копія заяви (опису документів) з відміткою про дату їх надходження є підтвердженням подання уповноваженому органу заяви та розрахунків розміру тарифу, та встановлення уповноваженим органом відповідного розміру тарифу. Суб'єкт господарювання має право застосовувати встановлений тариф через 30 календарних днів після дати

			отримання заяви уповноваженим органом та зобов'язаний повідомити споживачам про зміну тарифів у строк, що не перевищує 15 днів з дати застосування тарифів з посиланням на подану заяву з відміткою про дату її надходження.
Стаття 25. Права та основні обов'язки теплогенеруючої, теплотранспортної та теплопостачальної організацій			
20.	2	надавати галузеву звітність національній комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, а також на вимогу — органу місцевого самоврядування, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям.	надавати галузеву звітність національній комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, а також на вимогу — органу місцевого самоврядування, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям, - у разі, якщо ліцензування їх діяльності здійснює національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.